

לקחי מעלה אדומים

מאת אריה ל. אבנרי

בעוד קייסינג'ר עומד מאחורי כתלנו ומאדאת מכבדנו במקלחות" חליפין, קרות וחמות יוסי'ום, וב" עוד החורם הערבי מתפשט כשפי עת אסיאתית, לא הסרה לנו אלא התמונה המלבבת של היילי צה"ל בחגור מלא הנושאים על כפיהם מתנהל-מתנחל, לקיים מה שאמר נעים זמירות ישראל (בתהלים): "על כפים ישאוך, פן תגוף באבן רגליך..."

ואם לא די באלה, כיבסו שרי" ו הנזכרים את לבניהם בפומבי גדול, ללמדנו מי שומר על אופי ציות ומי סוגר אותו הרמטית, מי המפרש המוסכך את החלטות ה" ממשלה ומי הקובע אם פירוש רא" שון תופש או פירוש אחרון.

החלטת הממשלה על פיתוח מע" לה אדומים אמנם קיימת, אבל "הטעמים הקטנים" הסרו שם. ואם כך, סברו השרים המתנגדים להחלטה, הם וספיחיהם, שצריך ל" חפש בה את הסדקים, וכד' סדוק, כידוע, אחרי כמה נקישות בו, הוא מתפרק.

ובכן, פירשו המפרשים: על הפך מה מרכז תעשייה הוחלט, אבל לא על הקמת מבני מגורים, רי אם כבר נגזר על מבני מגורים, לא במשפחות מדובר אלא בפועל לים שיעבדו שם בהקמה. קשה להבין את הגיונם. האם מרכז תע" שייחתי הוא מעון יום, שבליה הילכים עובדיו לישון בריממה ו" ברמת אשכול? או שמה רק בי ירושלים המעטירה מותרת שיחת אשה עם בעלה ורק בה יישמעו מצהלות ילדים? אלה שמענו ו" נהרדנו: אם יקומו שם שיטונים למשפחות, עלולים עוד להקים גני ילדים ובתי-ספר, ומי יודע? אולי גם ייבנו קופת הולים ובית-יול" דות?

יחכן גם שהשלימו עם הקמת מרכז תעשייתי ושחקן, משום ש" סברו שממילא יעבדו שם פועלים נרבים, ועובדים יהודים לא יר" צ" לגור שם — ולכן זו חצי צרה... ולמען האמת יש לומר, כי ה" פירושים השונים של אלה, שבאין ברירה תשלימו עם החלטת ה" ממשלה, לא נולדו בחלל ריק. גיי שמה של הממשלה ושל השרים שחיבו את התכנית ויזמו אותה היתה מתחילה גישה מאחרת. מדוע לא נאמר מן ההתחלה ובפה מלא מה צריך לקום במעלה אדומים ובאיוה היקף, באילו אפי צעים ואיך ימומנו? מה ההרי סוס הזה לומר בפה מלא לעם ישראל ולעולם כולו: אלה גבו" לות הבטחון שאנו רוצים בהם, בתחומם נבנה ונפתח ונקים, את אשר יועיל לנו ויוסיף לנו עוצ" מה?

ההצנעה והפעולה המהתרתית ב" תחילת הביצוע אין בכוהן להס" תיר לזמן ארוך את שאנו עו" שים. כל תחילה בנייה ופיתוח הם בבחינת "הריון קטן", שטופו לי

ההגלות לעיני העולם. הר"ל לא בהקמת חומה ומגדל אנו עוסקים. אנו יכולים להרשות לעצמנו את ההעזה גם להתחיל מה שאנו מתחילים בפומבי, בלי התרברבות, אך גם בלי תרגילי הצנעה. ואם בפני העולם הגדול אין להחזיק סודות, בפני אחינו בני ישראל החוששים מסגירת אופציות, לא כל שכן. יותר מדי אנו אמונים על ניסוחים מפורשים, שבהם אנו רוצים, כביכול, לגשר על נגודים, ומכאן האמונה כי בנוסח מוצלח אפשר לספק גם תומכים וגם מת" נגדים לתוכנית אחת. אולם טב" עם של מעשים — בניגוד למי"ם — שיש להם רק משמעות אחת, והם מדברים בעד עצמם.

ועתה — ל"תמריץ" שגוש אמרי גים נתן לממשלה. אין פלא שההח" לטות המעורפלות של הממשלה עוררו את הגוש להעמיד במבחן את כוונותיה האמיתיות. התנח" לויות הראוה ביהודה ושומון ועד הביאו לנו נוק חיצוני ופנימי, ועד עתה פעלה הממשלה בצורה נכ" נה בהחלט, כאשר לא נתנה לי הכתיב לה מדיניות, על ידי הקמת התנחלויות קיקיוניות, אפילו אם בכל הפגנה היה אחוז מסוים שהתייחס למעשיהם ברצינות. ב" סיכומו של דבר לא רכשו הגוף ואוהדיו את אהדת הציבור. ואולם במקרה מעלה אדומים היה לגוש יסוד להתאמין, שהפעם הוא הולך על גשר בטוח, מפני שהוא הולך להתנחל במקום שהממשלה אישרה אותו, ומה שלא תהיה תוצאת ה" ,התנחלות", ההצלחה מובטחת לו: או שיישאר למרות שלא קיבל אי" שור לעלייתה, או שיירד, ויוכיח כלפי העם כולו ש"הממשלה הוות" שוללת מיהודים את הזכות לשבת בכל מקום בארץ-ישראל.

הדברים לא היו צריכים להגיע לידי כך. הכנותיו של הגוש לבי" צוע זההתנחלות היו ידועות. הוי מנת רכב השידור של הרדיו והי טלוויזיה אינה מעשה מאחרתי מוצנע ביותר. אמנם, לפי החוק לא ניתן לחסום אנשים היושבים בירושלים, אפילו הם מעמיסים כושיאית במבנים טרומיים ודגלים, אולם אפשר היה להגיע עפ"י לידי הבנה, דוקא כאן היתה לממש" לה הודמנות. להוכיח לאנשי אמ" גים, שאם ילכו ליעדים שהממשלה החליטה עליהם יש מה לדבר אי" תם. ואכן, דרושים עובדים במע" לה אדומים, ובקצת רצון טוב ו" חיפויי דרך להבנה אפשר היה לשבץ מספר מאנשי הגוש בנק" דות השונות, ויש דוגמה טובה לי כך: מרכז אבשלום בפיתחת רפיח (או "ימית") אינו מיושב עדיין, אבל בקירבת מקום מצויים שני גרעינים — מארה"ב ומברה"מ — והם עובדים בעבודות שונות ב" סביבה, ומחכים לתורם להתיישב במרכז החדש.

אמנם בגוש אמונים ישנם לא מעט הרפתקנים וכאלה אשר מש" הדלים להוכיח בכל כוחם שהממ" שלה הזאת מגלמת את "שלטון

את לקח מעלה אדומים עלינו ללמוד — לא מספיק שהממשלה מוכיחה נחישות החלטה בהורדת "התנחלויות" פראיות, עליה גם להזיח נחישות ורוח אהדות. לע" מוך באומץ — כלפי חוץ וכלפי פנים — מאחורי החלטותיה ה" קונסטרוקטיביות, לבצר את אור" רי הספר של מדינת ישראל ב" תחומי הגבולות שהיא רואה אותם כגבולות בטחון לישראל. ובהת" אם לכך ראוי היה לתת הודמנות גם לאנשי אמונים להשתלב ב" תכניותיה. אפשר, שבזאת היה נבנה הגשר. בין מגמותיה הלא" טימית של הממשלה ובין נכונות האלמנטים החלוציים שבגוש.

הספר הלבן", אבל יש בו גם הלו" צים נאמנים, שאין לזלזל בכוונת" חיהם הרציניות. הפעם היתה לממשלה הודמנות לתת עידוד לאלמנטים החלוציים ולשלבם במסגרת הגשמת התוכ" נית המדינית של הממשלה. יתכן שאילו היו עושים כך, היו מונ" עים את ההרפתקה החדשה של ה" גוש, שביצועה לביל הדמים ב" ,מלון סאבוי", ובעת כתיבת שו" רות אלו עדיין לא ידוע, אם יא" רנו לקול התבונה ויסתלקו מ" ,אלוני מגרה" בשקט, או שינצלו את המצב הקשה שבו תוננה עכ" שיו הממשלה ויתבססו זמנית ליד סבסטיה.